

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: nu șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Datini vechi

Pe cele bune să le păstrăm, pe cele rele să le lăpădăm

Am fost de sfințele sărbători ale Crăciunului la noi în sat. Am ajuns în Ajun, aproape pe'nserate. Cete de copii colindători treceau dela o fereastră la alta să vestească, în graiul lor afieșic, ca o lumină ce se stinge, Nașterea Mântuitorului. Unii erau îmbrăcați în cioareci albi, ca zăpada ce se lăsase din belșug peste sat. Alții erau împeștrițați, cu pantaloni de cartoane cum-părate din oraș ori de lână cernită cu coajă de arini. Când am intrat în sat, pe drumul ce vine dinspre Valea Mare, am întâlnit tocmai unul dintre aceștia, îmbrăcat pe ungurime, și fără să vreau m'am oprit o clipă locului. — Doar n'oi fi greșit drumul, — mă gândeam — să nimeresc în sat unguresc.

— Ne-am „domnit“ și noi domnișorule, — mă lamurește în drum un moș-bătrân, amintindu-și cu amărăciune de când era și el mărunț cât un poiciump, când îl îmbrăca lelea Ioana cu cămașă împăturată și aibă ca laptele, în care a cusut odată cu „pui“ și toată dragostea ei pentru copil. — Astăzi mamele mai bucuroși își îmbracă odraslele cu cartoane dela oraș, cusute pe bani frumoși de jupâneasa. Și apoi să-l vezi, nici tu domn, nici țaran. Pestița lume „domnișorule“, și la haine și la suflet.

Ne-am despărțit la poarta casei noastre. El s'a dus mai departe, spre casă, să-și toarcă singur firul amuls din caerul copilăriei. L-am privit peste poartă, privind parcă tinereța lui. Mai limpede decât zilele pe cari le-am ajuns noi.

Am intrat în casă ca atunci când eram mic. Am ascultat colindele copiilor și câtorva le-am împărțit însumi colăceii.

Dupăce s'a inserat bine, a început mișcare mare pe la noi. Unul era mereu de pază, să vadă când va sosi „turca“. Așa așteptare nu-mi mai amintesc decât la Bobotează, când umbla popa cu crucea la botez. Mă gândeam de când eram mai mic că oare ce însemnare să aibă mătăhala aceea inzorzonată, spe-rietoare de copii, așteptată în seara de Ajun, ca popa la botez. În minte mi-a rămas așa. Un măgar învelit în covoare frumoase, cu clopoței pe șira spinării, o' gură ce se'nvârte purtată parcă de

necuratul. Un măgar mai sprinten, care sare mereu, își dă capul îndărăt și se uită urit la copii. Pe unde trece, plâng copiii ca soțiile când le-au plecat bărbații la războiu.

În anul acesta m'am gândit să stau de vorbă cu vreun fecior, cu vreunul din cei mai mari dela turcă. Și prilejul mi-s'a dat. A venit chiar acasă, că stă pe la noi o nepoată mică de încă nu vorbește cum se cade. A venit s'o poștească și pe ea la turcă, deoarece așa-i obiceiul. Și mama fiecării poftite îi mărește grămada din coș o'ua ou. L'am întrebat pe voinic, răgușit, de abia mai vorbea, și cu ochii umflați de nesomn:

— Ce faceți cu ouăle câștigate, voinice?

— Ce să facem domnișorule, — mi-a răspuns bucuros flacăul. (Am ști-ricit mai târziu că-l muncea gândul să mă poștească și pe mine la turcă și n'avea destul curaj). Le strângem cu celelalte câștiguri din seara de Ajun. — Și cât ați câștigat atunci? — Aproape două mii de Lei și peste o sută de colaci cât roatele de mari. — Și ce faceți cu câștigurile acestea? — Apoi ne petrecem în zilele de Crăciun, noi și cei poștiți, mâncăm, jucăm și ne petrecem până ce cheltuim ce-am câștigat.

Am răa amarnic, din toate încheieturile. Voinicul a răa și el, crezând că răd de istețimea lui și a tovarășilor, și a plecat poftind cu glas răgușit, sănătate bună.

Am auzit mai târziu o'au mai umblat prin sat o ceta de colindători, în grup. Oățiva voinici cari strângeau să facă o fanfară în comună. Gând bun și frumos. Și-au câștigat la colindat ceva mai puțin de jumătate decât cei cu turca.

Și mă gândeam, cum aș spune să mă audă toți, că fac rău atunci când păstrează obiceiuri vechi și rele și se lăpădă de obiceiurile vechi dar bune. Fac rău mamele care-și împeștrițează copiii cu cartoane dela oraș, părăsind obiceiul vechiu când mama însași cosea hăinuțele copilului, din pânză de ea țesută. Și fac rău gospodarii cari dau la turcă de două ori cât pentru un gând frumos și bun. M'am gândit s'o spun.

Când am văzut însă feciorul cu vocea răgușită, cu ochii umflați de nesomn, m'am temut să nu greșesc în pustiu. Și mi-am zis: Las c'o să le scriu scrisoare. Și am făcut-o!

S. Orian

Războiul din Abisinia

văzut la fața locului de un englez

În zilele trecute s'a întors din Abisinia un tânăr englez, Roland I. Falk, trimis acolo cu avionul, să fotografieze luptele dintre Negri și Italiani. În drum spre casă el a făcut o coborîre în Budapesta, unde gazetarii l-au ispitit asupra celor văzute. Ziaristul englez a spus lucruri nu prea strălucite despre țara și poporul Abisiniei.

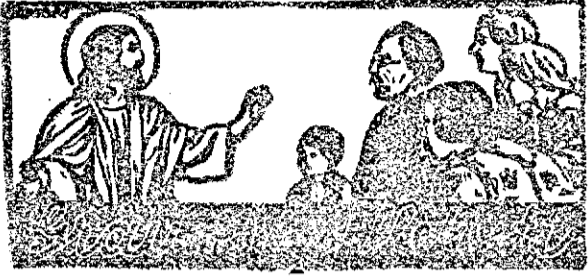
— Am stat trei luni de zile la Djibuti și deacolo aproape în fiecare zi am sburat cu mașina peste ținuturile Abisiniei, peste orașele Diredaus, Harrar și Addis-Abeba, capitala Etiopenilor. Am căutat să găsesc războiul și aproape nu l-am găsit. Abisinienii nu se luptă, ei se ascund. E un războiu ciudat cel din Africa. Soldați și trupe nu se cam văd. Mulți dintre Negri poate nici nu știu că ei au războiu cu Albii. Cei cari știu, arată o ură cumplită în privirea tuturor oamenilor albi, nu numai a Italianilor, și zic: Pe omul alb să-l ucizi, când ai cel dintâi prilej bun pentru aceasta!

Trimișii unor mari jurnale europene au și plecat acasă, că n'au ce scrie despre războiu. Acolo pare mai mult un joc de „v'ăți ascuns“ între soldații lui Mussolini. Italianii s'ar bate și n'au cu cine. Se bat cu apele, cu ploile, cu munții, cu pustietățile. Ziaristii n'au ce vedea.

— Căldura-i îngrozitoare acolo. Și muștele! Căldură și muște, multă murdărie și oameni înapoiți, asta am văzut-o trei luni de zile în Africa. Și sărăcie fără capăt.

Gazetarul englez care a vorbit astfel despre Abisinia, s'a plâns și că n'a putut avea o locuință, un hotel cât de cât, ca în Europa, n'a avut unde face o baie, n'a avut un cinematograful, de cari nu sunt decât două în toată Abisinia, la Addis-Abeba, dar și acelea foarte rămase de lume. E ușor de înțeles că un englez, deprins cu viața îndestulată din țara lui, să nu găsească pe plac Etiopia cea înapoiată și „barbară“, cum îi zice el. Din ceea ce spune, de luat în seamă sunt doar știrile despre războiu, care, precum pare, nu e tocmai așa cum îl înfățișează știrile din

marile jurnale. Italianii au de furcă mai mult cu pustiorile și cu nește bieți oameni necăjiți, la spatele cărora stau tot europeni, cari apără Abisinia de Italiani, spre a le rămânea lor în mână.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Dumineca XXIX. după
Rusalii sau a XII-a după
Înălțarea sfintei Cruc
(Luca 17, 12-19).

12. *In vremea aceea intrând Isus într'un sat, l-au întâmpinat zece bărbați leproși, cari stau departe*

În cel mai de pe urmă drum pe care l-a făcut Isus la Ierusalim, pe când trecea tocmai printre Samaria și Galilea, așadară pe un drum care, o bucată de vreme, ducea printre cele două țărișoare, intrând într'un sat, poate în Ginea (astăzi Dșenin), l-au întâmpinat zece bărbați leproși.

Lepra este o boală grea și scârboasă, foarte lipicioasă, care nu se poate vindeca nici astăzi, cu toată înaintarea științei moderne. Pe întreg trupul se fac niște umflături mari și urâte, cari pe urmă dau în putreziciune, până când, în curs de 1-18 ani, în sfârșit îl omoară pe om.

În Vechiul Testament erau legi anume cari porunceau ca leproșii să se retragă dintre oameni, să locuiască la margine de sat ori de oraș, să umble cu hainele rupte în dreptul pieptului, cu perii capului nepieptănați, cu barba ascunsă, agrăind pe ceice li întâlnesc cu cuvintele: »necurat«. Ceice se curăteau de lepra — ceea ce în-

tâmpla însă, ca și astăzi, din cale afară de rar — erau obligați să meargă la preotul, care apoi li declara curați și-i introducea din nou în societatea oamenilor. Căsătorii, dintre cari se umplea unul de lepra, erau declarați divorțați, fiindcă leproșul era mort pentru lume.

Biserica catolică s'a îngrijit totdeauna de leproși. Încă sf. Vasile cel Mare zidise un spital în care se afla o despărțitură rezervată pentru leproși. Cei mai vestiți apostoli ai leproșilor sunt preoții catolici Damian Veuster și Petru Donders.

13. *și aceia au ridicat glas și când: „Isuse, învățătorule, miluiește-ne“.*

Leproșii, cari au stat departe de Isus — dupăcum se poruncește la cartea Leviticului din Vechiul Testament, cap 13, stih 46 — văzându-l pe Isus, l-au recunoscut, de aceea i-au strigat »învățătorule«.

14. *Și, văzându-i, le-a zis lor: „mergeți de vă arătați preoților. Și a fost, când mergeau ei, s'au curățit.“*

Pe leproșul, despre care ne vorbește sf. evanghelist Luca, la 5, 12-15, l-a atins cu mâna zicând: »voiu, curățește-te!« Și îndată s'a dus lepra dela el. Pe urmă l-a trimis să se arete preotului. Cu aceștia porcede altfel. Mai întâi li trimite să se arete preoților, și numai pe drum li curăță și vindecă de această boală groaznică. Preoții purtau un fel de evidență în scris despre leproșii vindecați și-i declarau, dupăcum am arătat mai sus, curății de lepra și vrednici de a intra din nou în societatea oamenilor sănătoși.

15. *Iară unul dintre dânșii, văzând să s'a vindecat, s'a întors cu glas mare, mărind pe Dumnezeu, și a căsut cu fața la picioarele lui, mulțumindu-i; și acela era Samarinean.*

Cei zece leproși s'au vindecat pe cale și au trebuit să observe vindecarea aceasta, că doară li-s'au vindecat ranele și le-au căzut bucele. Cu toate acestea numai unul

se gândește să-i mulțumească lui Isus, da nici acela nu era Iudeu, ci Samarinean. Cei 9 Iudei au considerat această vindecare ca ceva dela sine înțeles, pe când Samarineanul și-a dat seama că trebuie să fie mulțumitor aceluia prin care a scăpat de surghiun și de moartea sigură. Când un străin face, ceea ce ar fi trebuit să facă ceice se laudau că fac parte din poporul cel ales al lui Dumnezeu, aceasta numai mărește vina celor 9.

17. *Iară Isus, răspunzând, a zis: „au nu zece s'au curățit? Dară cei nouă unde sunt? 18. Nu s'a aflat să dea mărire lui Dumnezeu, fără numai acest străin?“*

În aceste cuvinte resp. întrebări este exprimată întreagă amărăciunea sufletului celui mare patriot care a fost Isus. Câtă nerecunoștință în cei 9 leproși curății și, peste tot, în poporul cel ales, și câtă bunăcuviință și simț de dreptate în acel Samarinean, care reprezintă aici neamurile păgâne întoarse la creștinism.

19. *Și i-a zis lui: „scoală și te du; credința ta te-a mântuit“.*

Pe cei nouă i-a mântuit credința lor numai de boala trupească — căci și ei au crezut, fără îndoială, în Isus, altfel nu i-ar fi vindecat — pe când pe acest Samarinean l-a mântuit credința sa și de boalele sufletești. Cei dintâi nouă s'au vindecat de lepra, au rămas însă tot Iudei, pe când acest Samarinean s'a mai și încreștinat devenind învățcel al Domnului.

* * *

Cu acest prilej ar trebui să ne gândim, înainte de toate, la recunoștință și la nerecunoștință, asemănându-ne cu cei 9 leproși ori cu cel unic. — Și noi ne rugăm lui Dumnezeu când suntem necăjiți, dar, dupăce ne-am mângâiat ori vindecat, nici prin gând nu ne trece să fim și recunoscători.

Părintele Iuliu

Abonamentul
la foaie se plătește înainte

Foia „UNIRII POPORULUI“

Cei doi cărăbuși

Dintr'un lan de grâu, în care până'n zori dor-
[mise duși,
Au eșit la drum odată doi gălcevnici cărăbuși,
Cari, luându-se la ceartă, au pornit bătae'n drum,
Fiecare glăsuiindu-și: »Iți arăt eu ție-acum;
N'am să te mai las din brațe până ce nu te
[sugrum]!...«

Împrejurul lor, pe spice, pe cicori și pe aglici,
Martore de groază pline, priveau gâze și furnici
Și-auzeau nebunul scrâșnet ce se'ngemăna sub cer,
Al vitejilor năprasnici și cu platoșe de fier:

— Scris de cer e'n cartea sorții: dintre noi azi
[unul moare;
Pentru amândoi, în viață, nu mai este loc
[sub soare!
— Tu muri-vei, vierme negru, ca să nu-mi mai
[stai în față!
— Ba muri-vei tu, năpărcă! Ia-ți adio dela viață...!

Și cu largile lor foarfeci apucându-se de gât,
Ei s'au strâns până'ntr'atât,
Încât ochii le ieșise, plini de ne'mpăcată ură,
— Dușmănia lor din suflet ne mai cunoscând măsură.

În aceeași clipă însă, un cal slobod fără frâu,
Alergând în goana mare pe-acel drum, — sătul
[de grâu, —

A strivit într'o clipită, cu copita dinapoi
Cărăbușii amândoi, —
Implinindu-le dorința subț al cerului înalt,
Căci, în crâncenul asalt,
Fiecare vrea cu ură, să'l sugrume pe cel'alt..

Filosof, atunci un greer, aciuat sub niște pae,
Zise celor ce văzuse a smintișilor bătae:

— Hei, prieteni, din aceasta iată ce'nțeles-am eu:
Când tu, crud, lovești în altul, — te lovește
[Dumnezeu...]

Vasile Militaru

„De ce-o bați?“

Crâșmarul era un om rău — și bețiv,
se'nțelege. Toate ceasurile zilelor lui, el asta
făcea: stătea la teșgha, rădenea la servitorii
spăimântați, injura — și, la răstimpuri, lovea
cu ea-apuca.

Mai osebit însă, mama bățiilor era ne-
vastă-sa. O femeie măruntă, gălbejită, cu ochii
albiți de suferințe, de nesomn, de nebunie.

Se găsea vreun vecin cu inima înduioșată,
care-i spunea crâșmarului:

— „De ce n'o mai cruți?“
Atunci el isbucea:

— Ce? S'o cruț? Dacă nu pune mâna și
ea să facă ceva?... He-he!... Picioar de dracol...“
și injura apoi așa de groaznic, încât băștii din
prăvălie se ascundeau pe după butoaie, gân-
dind la ce-i așteaptă.

Și doar femeia lui muncea din zori și
până'n noaptea — pe când el stătea la teșgha,
bea și injura.

Iar după-ee vecinul îi spunea aceasta, las'
pe crâșmar: se măruia cu și mai mare cruzime
asupra femeii, oare, cu ochii și mai albiți de
spaimă, atâtea, gemând sub pumnii tari ca
piatra.

Într'o zi, pe când afară era ploaie și noroi
și pe când crâșmarul cogeta cu răutate ce să
mai facă în jurul lui, ușa de geamuri murdare a
crâșmei se deschise încet, și un sărman, cu
privire blândă, intră... Se nimerise că în crâșmă
era numai crâșmarul.

Pășind domol, străinul ajunsese în dreptul
teșghelei și, ca ostenit de-un drum foarte lung
zise:

— „Bună ziua, prietene...“

Crâșmarul ridică privirea, cutremurat de
un fior: glasul acesta nu semăna cu niciun glas
omenesc. Și de ce oare, glasul acesta a venit
ca un vânt de primăvară peste sufletul lui
cotropit de răutate?..

Străinul privi adânc pe crâșmar, și dădu
ușor dia cap... Doamne!... Ce privire!... Ce se
sbătea oare acolo în fundurile limpezi ale o-
chilor!..

Nerecunoștința și lipsa de judecată

Nemulțumirea și lipsa de judecată a oamenilor se arată, pe zi ce merge, tot mai limpede.

Unii dintre țărani slabi de înger — cari înainte de război, nu aveau nici o palmă de loc unde să-și pună piciorul și cari azi au vre-o câteva jugăre de pământ, primite aproape în dar de la Stat — se revoltă când este vorba de achitarea puținei dări, care față de binefacerea primită în pământ de la stat, este atât de mică încât o poate achita fără a-și simți lipsa — în loc să judece că folosul se li-l dă acel pământ față de miezul impozit pe care îl reclamă Statul Român, este înștit, ba acel impozit îl poate achita aproape dintr'o ferdelă de porumb și deci cu una dintre sutele de feldare pe care si-le varsă cu belșug în hambare — lovește fără cruțare în țara sa care l-a îmbogățit, în România.

Scriitorul acestor rânduri, cu durere a trebuit să observe aceasta, tocmai când mergeam și veneam de la biserică, și simțind urechea mai de aproape, aud pe unul dintre acești țărani, care aud vre-o câteva jugăre de pământ și față de care jugăre se plângă, că trebuie să plătească o dare, a cărei sumă — după cum observasem — este atât de mică față de avutul său, încât nici n'ar merita să fie discutată. Și ce să vezi, cine-i vinovatul pentru plățirea acestei dări? „România“, ba are nerușinarea de a desorie paradisul stăpânirii trecute spunând că „mai bine a fost sub unguri“. Acest român care văzându-și darul primit de la Stat cu ochii și care cu mâinile lui își culege roada de pe acel pământ, pe care înainte de război nu-l avea, își negă conștiința și, hrănit cu darul și fructul acelui pământ, în loc de mulțumire, se revoltă, lovind în nația și în țara sa, care îl ocrotește și îl hrănește. El face întocmai ca Izrail, pe care după ce l-a scos Dumnezeu din pământul Egiptului și deci din robie scoțându-l la libertate, l-a hrănit cu mană în pustiu, oferită de-a dreptul de la Dumnezeu și pe

care mană el de însuși culgându-o cu mâna sa a constatat în fapt, că natura nu i-a putut-o da, ci numai Dumnezeu. Acest Izrail după ce s'a săturat a negat dumnezeirea, sforțând pe Aron să le verse un vițel de aur zicând „Aceștia sunt zeii tăi o Izraile, care te-au scos pe tine din pământul Egiptului“, iar pe Moisi, conducătorul său, era să-l ucidă cu pietri.

Acești oameni pentru a se trezi din somnul nerecunoștinții ar trebui să arunce o privire serioasă asupra trecutului și ușor se vor putea convinge că acelea bunuri cu cari li sunt țixite hambarele și pe cari le primește de pe pământul primit aproape în dar de la Statul Român, înainte de război nu le avea. Iar dacă se simte careva neîndreptățit, să se plângă forurilor competente, sau să seară deslușiri dela persoane, cari prin sfatul lor îl pot desmeteci din adâncul greșelii. „Aveți pe Moisi și pe preoți“, ascultați-i pe aceia, iar nu vă plângeți la frunză și la iarbă împotriva țării care v'a mântuit din robia ungurească, pentru că de plângerile voastre nedrepte numai dușmanii noștri se pot bucura.

Sunt de convingerea că acest Român, dacă și-ar da puțin seama ar păși-o întocmai ca tânărul ungur — după cum scris un ziar din zilele trecute — care după ce s'a certat cu amanta sa, a tras un foc de revolver asupra acesteia, iar apoi văzându-și mirarea cu nasul impușcat, înspăimântat de groaza fetei comice, a țipat revolverului strigând: Vai, Doamne, ce-am făcut și fugind la jandarmi și-a mărturisit păcatul.

Samuil Turdeșan
grefier pensionat

Foloasele cărții

Înzestrat de Dumnezeu cu minte și voință, în dorul lui de a-și ușura traiul, în setea lui de-a cunoaște, omul a schimbat fața pământului.

Prin știință el a învins depărtările, bălți

și lacuri nefolositoare le-a transformat în ogoare roditoare acoperite cu holde aurii și livezi în floare. Prin câteva fire de sârmă ascaltă glazuri dela mii de kilometri. A ajuns azi să stăpânească văzduhurile, zburând ca paserile și prin submarine străbate mările în adâncuri ca peștii.

Prin știință el biruie seceta, abătând apele râurilor și lacurilor printre țarinile lipsite de ploaie.

Prin știință, care călăuzește munca și o face mai ușoară, pământul dă înștit și nici piatra seacă nu rămâne neroditoare. Azi minăria nu mai poate ocoti darurile științei și știința numai prin carte și școală se poate căpăta. Școala omului în vârstă este cartea.

Aceia cari au umblat prin țările din Apus spun lucruri minunate despre acele țări, despre ce au fost în stare să facă și unde au ajuns oamenii acelor țări dacă n'au ocotit cartea. Ori ce știință și deci și a plugăriei numai din cărți se poate învăța. Pe alurea toți știu ceti și în fiecare casă este o mică bibliotecă alcătuită din câteva cărți, reviste și gazete bune.

Aceia cari au înțeles valoarea cărții și au știut preții foloasele cărții sunt azi departe și c vremea sa și noi să stăm slătura de ei.

Pentru a învăța nu-i niciodată prea târziu, minunea tiparului se înfăptuiește la orice vârstă sub forma unei cărți sau gazete bune.

În viața cartea nu trebuie ocotită, căci ascunde mintea, în greutățile vieții îți dă sfatul și mângâierea de lipsă și-ți înalță sufletul spre Dumnezeu.

Într'o carte bună găsești tălănit limpede cuvântul lui Dumnezeu și sufletul și se poate îndulci de învățăturile lui Dumnezeu. Cartea bună te învață să cunoști trecutul plin de învățături bune pentru viitor. Plugarul din carte poate învăța cum să-și lucreze mai bine pământul și cum să-și prețuiască produsele sale.

În rândurile cărților și gazetelor bune este adevărată apă vie ce nu trebuie ocotită și banul dat pe-o carte sau gazetă bună nu trebuie socotit ban pierdut, căci cartea îți înșpoiază cu procent.

Cartea bună este o comoară de sfaturi

Crășmarul tăcu și lăsă privirea în jos. Atunci drumețul, punând palma lui caldă peste pumnul umed al crășmarului, îi zise cu glas plâns:

— „De ce-o bați prieten?!”

Crășmarul îi zise:

— „Eu prieten cu acest?“ și avu o groaznică rușinare în sine. Cugătând așa, crășmarul cuprins de-o blajină spaimă, văzu în jurul capului strălăul, licărind o lumină în cerc.

Vru să zică: „Doamne!..“, întinzând mâinile spre drumeț, dar totul se șterse atunci ca într'un vis.

Rămase crășma goală...

Cu mâinile cazute în jos, cu sufletul șublerat și cu privirea căutând în gol, crășmarul plângea, în tăcere, la teșgha...

Sluga

Un om avea o slugă. Era bună, cinstită și cu credință. Mai ales nu cărtia, nici împotriva stăpânului nici împotriva soartei, care nu-l făcuse decât slugă. Cartea care măgăie, și care-i spunea acolo, într'un loc că Dumnezeu a dat fiecăruia talantul pe care a crezut El că trebuie să-l dea. Total este că omul să fie vrednic a-l înșuti.

Și el — sluga — căuta să-l înșutească.

Stăpânul era mulțumit. O siguranță nemulțumire avea. Erau unele ceasuri din anumite

zile, când sluga în vreme de răgaz, pleca de-acasă și zăbovea un ceas-două, iar când se întorcea și stăpânul îl întreba unde a fost, el răspundea atât: „Am fost și eu într'un loc...“ Orice-ar mai fi făcut stăpânul, sluga nu mai voia să spună altceva. Ci numai privea blajin.

Așa azi, așa mâine, — până într'o zi, stăpânul ridică glas de certare asupra slugii.

— „De ce nu vrei să spui unde te duci?”

Iar sluga tăcu și iar privi blajin.

Furia stăpânului creșcu, și din pricina tăcerii și din a privirii.

În altă zi, sluga iar plecă și iar nu vru să spună unde a fost.

Atunci stăpânul, ne mai putându-și stăpâni mânia, îl lovi în obraz.

O picătură de sânge picură din nasul slugii, care tăcea, ținând ochii în jos.

Atunci, cuprins de-o arzătoare curiozitate, stăpânul pândi pe slugă când plecă de-acasă și se luă după el. Merse unul, merse și celălalt. Trecură o stradă, două... Stăpânul după o bucată de vreme, se opri mirat: sluga intrase într'o biserică. Stăpânul simți atunci o arsură în palma care lovisa și o înșiorare în toată ființa. Un glas peste care el nu era stăpân, îi îi zise: „Du-te după slugă, să vezi ce face!”

Plecă fără voce, ajunsese la treptele bisericii, le urcă, — intră, — se descoperi... În biserică: răcoare, tăcere și câțiva oameni ingenunchiați. Avu atunci o întrebare în fața lui: „De când n'ai mai venit aici?”

Rușinat, omul se opri, — și ochii îi căzură pe sluga care, la doi pași de el, se ruga în genunchi. „Prin urmare, aici venea și?” își zise stăpânul... și simți aspră arsura din palmă. Ridică mâna să facă o cruce.

Ce înșite și ce pace era în biserică!... Și, oare pot avea ertare greșelilor celor care nu știu ce fac?... Avu atunci stăpânul înainte privirea blajină din ochii slugii... Iar privirea blajină se prinsese de niște ochi mari — care se așezară pe un chip plin de bunătate, — care avea în jurul capului o cunună dumnezească... Omul ridică ochii și avu atunci în față icoana Mântuitorului din dreapta altarului...

De-atunci, stăpânul a știut unde se duce sluga lui cea bună.

Curcubeul păcii. Săptămâna trecută s'a deschis la Roma o școală vestită. A fost de față și Preafericitul Părinte Papa Piu XI. În cuvântarea ținută a amintit câtă seninătate este într'o școală și ce nori negri și amenințători se ridică pe cerul națiunilor. Preafericitul Părinte a spus că privește totuși cu încredere viitorul, meru așteptând ca din mijlocul întunecului veacului pe care-l trăim să se ridice luminos curcubeul binefăcător al păcii. Și el se va ridica, deoarece nu se poate ca răul să înșingă până la sfârșit binele.

Binecuvântarea bisericii unite din Almașul mare

Credințioșii greco-catolici, răsfirați prin văile și dealurile localității Almașului Mare — dela apusul jud. Alba și a vecinătatea Zărnei, — regiune bogată în filoane de aur — dar cu oameni săraci, — au avut a treia zi de Crăciun multă bucurie sufletească văzând împlinită o veche dorință a lor: un altar de închinare unit, ridicat în această comună.

Capela se află într-o sală dela colonia minieră „Albini” — Almașul Mare, mina Bunanestire. Sala a fost destinată capelei prin bunăvoința familiei *Albini*, despre ale cărei gânduri și fapte creștinești am mai avut prilejul să scriem și altă dată.

Cheltuielile transformării sălii și ale aranjării ei au fost suportate de societatea minieră „Albini”, la a cărei conducere se vede că stăpânește un spirit cu adevărat după litera Evangheliei. Padimentul nou, curățenia exemplară, mese, (a altarului și a prosomediei), strună cantorală, tetrapod, sfeșnice, lumină electrică (3 becuri), încălzire la timp de iarnă și alte amănunte, toate au fost suportate de această societate.

Pentru pregătiri în vederea binecuvântării capelei au mai contribuit și alte suflete alese dintre cari amintim pe: d-nele Ana ing. Pan, Laura Costea, Marioara Zorman, Ió de Bucsa, Marioara Mariș ș. a. Actul deschiderii a noii capele a fost săvârșit a treia zi de Crăciun, de preotul adm. *S. Olev* dela Cib, ajutat mult și cu folos de *M. Os. Dumitru Neda* profesor la Academia de teologie din Blaj. După săvârșirea actului sfințirii noului locaș, utrenie și liturghie solemnă, s'au rostit predici de cei doi preoți, pline de învățături sfinte, îndemnuri bune convingere frățească cu toate confesiunile și națiunile din loc.

și învățături bune. Dar dupăcum cartea bună este o adevărată comoară pentru om, tot așa și cartea rea este un adevărat izvor de venin ce omorâie sufletul și întunecă mintea. Mesajul tiparului este estin și nu tot ce se scrie este adevărat. Ura și vrajba politicianistă, alături de cei ce doresc învrăjbiră noastră personală își răspândesc gândurile lor rele, adevărată otrăvă, prin cărți și gazete ce se află pretutindenea. Dușmanii lui Hristos și ai credinței caută ea prin cărți și gazete iertine sau aproape gratis să-și amonească învățăturile lor, cari primejduiesc credința, strică datinile și înlătură pe om de Dumnezeu.

Din contră cărțile bune, fie sub forma unui calendar sau gazete bune, scrise de cei cu dragoste de credință și neam, sunt adevărate râuri de lumină și adevărate lecțiuni sufletești.

Pământul țării este bogat, nu trebuie decât ea mintea luminată de carte să știe să desgroape comorile ascunse, pîntr'o muncă cinstită și ordonată.

Azi trebuie să se țină pas cu lumea. De aceea să prețuim cartea și s'o folosim, gândindu-ne la proverbul care spune, că dacă: „ai carte, ai parte”.

Ion Griorean

Doamna Ana Pan, a distribuit apoi darurile dela pomul de Crăciun, în valoare de peste 4000 Lei copilașilor minieri și personalului Societății, pe cât s'a putut îndestulad și pe alți copilași prezenți ai sătenilor.

Mai amintim că Societatea a împărțit gratuit, sute de cărți din presa bună, între care foarte multe „călătoria la iad cu Scriptura în mână” — în contra posăiților, că sunt mulți și de aceștia. S'au împărțit apoi 60 de calendare: 20 dela Blaj, 20 dela Bixad și 20 ale Agrului — Oradea.

La ora 3 d. m. s'a sfârșit serbarea, îndepărtându-se cei vreo 540 de participanți la ale lor, liniștiți, mulțumiți și împăsași cu cele văzute și auzite.

S'a facerout de unii sămănători de vrajba să se păteze curățenia acestui act sfânt. Au rămas însă ei cu pata, atât în suflet cât și în fața oamenilor. Au rămas așa cum sunt, cum le-a fost gândul: hoji de biserică, chiar dacă n'au reușit să fare. Căci au fost unii cari au plănuit să fare, tocmăi în noaptea sfințirii, o biestele din capsă. N'au reușit însă. Dumnezeu va face abunțeamă să fie descoperiți cei latinași cu o astfel de încercare. **Coresp.**

Din Pânade

Cățiva tineri din comună, cu dragoste față de muzică și cu înțelegere față de rostul ei, s'au porcit la drum să înlăptuiască un gând bun: Să înlăptueze o fanfară în comună. Un astfel de gând se înlăptuește cu bani. Ca să-i câștige, au apelat la locuitorii comunei, cari au răspuns, după putință și după înțelegere, unii cu mai mult alții cu mai puțin. S'au strâns pentru acest scop, în toamnă, câteva zeci de felderi de cucuruz și de grâu.

Ceeace au primit în seara ajutorului la colindat, au vărsat tot în acest fond, aproape o mie de Lei.

În 6 Ian., seara, tinerimea din comună a aranjat o producțiune teatrală, cu un frumos program, al cărui verit surat de peste o mie de Lei, a merit suma merită fanfarei.

În seara producțiunii s'au jucat două piese: *Dragostea părădălica* și *Cine-Cine*. Dintre jucători s'a distins tânărul *Traian Cișariu*, un vechiu teatralist, care prin priceperea sa artistică a mulțumit și înveselit publicul în toate rolurile pe cari le-a jucat. El e acela care a strâns pe tinerii cari au de gând să înlăptueze fanfara, și el e conducătorul lor.

Între piese s'au deslăsat poeziile „Răsunetul”, deal. de tânărul *Jacob Raș* și „Nu te-ai priceput”, deal. de tânărul *Valeria Orian*, amândoi aplaudași de cei cari au venit să-i asculte.

Dacă tinerii vor lucra pentru înlăptuirea gândului lor ca și până acum, nu va trece mult și vor avea fanfara lor.

Către restanțieri

Încapând cu Nr. 4 al gazetei noastre vom începe a sista, rând pe rând, trimiterea gazetei, mai întâi restanțierilor vechi și apoi celor mai noi. În acasăș vreme vom începe a publica numele acestora și la „lista neagră”, iară pe urmă a urzi proces împotriva lor, pentru a ne putea încasa pretenșiunile.

Socotim că am așteptat chiar destul și că și răbdarea noastră trebuie să albă un capăt.

Împotriva abonașilor de rea credință, cari nu ne trimit prețul abonamentului, oricât l-am provoca, nu putem purcede decât în felul acesta.

Precum e sfântul, așa e și tămaia!

Și-a mărturisit fapta după 11 ani

Săptămâna trecută a fost prins la Galați un hoț de buzunare numit Dumitru Ispas. A fost dus la închisoare și fiindcă isprava nu era prea mare era aproape să fie pus pe picior liber, ca să se prezinte el însuși la judecată atunci când îi va fi termenul.

Sâmbăta trecută a cerut să fie dus în fața procurorului. Ținea morțiș, că are să-i spună ceva, numai lui. Rugămintea i-s'a împlinit. Ajuns în fața procurorului, cu glas stins a început să-i descopere o faptă de a sa, moarte de om săvârșită la drumul mare acum sunt 11 ani. Un moldovean, vânzător de petrol, i-a ieșit atunci în drum. Dumitru Ispas i-a ținut calea, l-a lovit în creștetul capului și l-a jefuit de bani.

— Nu mai puteam trăi, dle Procuror, — spunea Ispas. O duceam într'un sbucium ca peștele pe uscat. Mi-se arăta noaptea în vis făptura mortului. Uneori mă amenința cu flacărele iadului, alte ori îmi spunea plângând că i-am lăsat soția și copiii orfani, fără nici un sprijin, cerșitori la ușile oamenilor. Simțeam că mi-se rupe inima din piepr, când mă trezeam ardeam de parcă am ieșit din cazanul satanei. M'am descoperit să-mi iau pedeapsa și odată cu ea liniștea sufletului, dac'oi mai fi vrednic de ea.

Procurorul l-a ascultat liniștit, la sfârșit a chemat un gardian și l-a legat mai strâns pe ucigaș. L-a schimbat apoi într'o temniță mai întunecoasă unde-și așteaptă oșanda pentru fapta-i mișelească.

Târgurile săptămânii

20—26 Ianuarie

Dăm, conform datelor Direcțiunii zootehnice și sanitare veterinară din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, târgurile de animale ce se țin în această săptămână.

I. Târguri cu dată fixă:

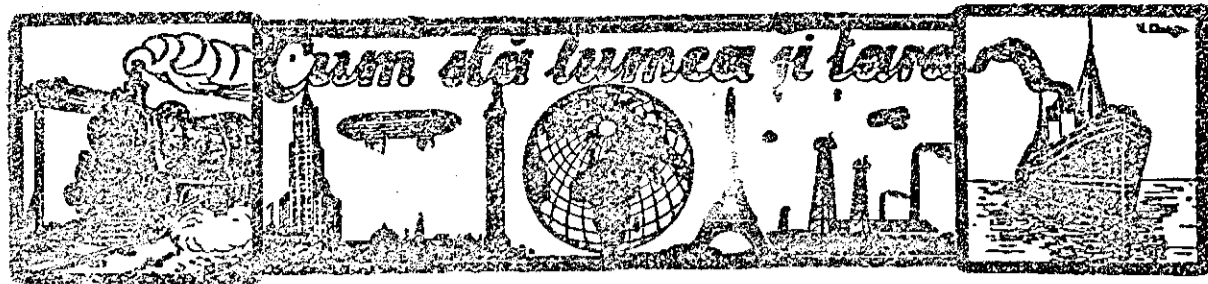
20. Ghimeș-Făget (Cluj), Telciu (Năsăud), Sclod (Odorhei), Berchez (Satu-Mare), Obasfargaci (Timiș-Torontal), Alma (Tr-Mică).
21. Ghimeș-Făget (Cluj), Telciu (Năsăud), Bala Mare (Satu-Mare), Băsești (Sălaj), Crasna (Sălaj), Lozna (Someș) Alma (Tr-Mică).
22. Alud (Alba), Cozmeni (Cluj), Telciu (Năsăud), Fântâncle (Odorhei), Satu-Mare (Satu-Mare), Crasna (Sălaj), Surdac (Sălaj), Șteu-Odorhei (Someș), Simișna (Someș), Criș (Tr-Mare).
23. Cozmeni (Cluj), Ilva Mare (Năsăud), Surdac (Sălaj), Satu-Mare (Satu-Mare), Gătaia (Timiș-Torontal).
24. Râșnov (Brașov), Huedin (Cluj), Ilva-Mare (Năsăud), Dumbrăveni (Tr-Mică).
25. Ardeani (Bacău), Sânmihalul de Câmpie (Cluj), Hodoșa (Mureș) Berchez (Satu-Mare), Dumbrăveni (Tr-Mică), Micăsasa (Tr. Mică), Secușigiu (Timiș-Torontal), Brețcu (Treiscaune).
26. Sebeș (Alba), Sânmihalul de Câmpie (Cluj), Hodoșa (Mureș), Hidesga (Satu-Mare), Chirpăr (Sibiu), Micăsasa (Tr-Mică).

II. Târguri cu data variabilă (legate de vreo sărbătoare):

Curtici (Arad), ultima sâmbătă și duminică din Ianuarie.

Camăr (Sălaj), luni din săptămâna cu 23 Ianuarie.

Buziaș, (Timiș-Torontal), vineri în a 3-a săptămână din Ianuarie.

Stare nelămurită în Abisinia

— Deocamdată ploaie puternică pe întreg frontul —

Cele trei coloane de abisinieni, fiecare de câte 20 de mii oameni, comandate de Rasul Desta, s'au întâlnit cu trupele generalului Graziani pe malul drept al canalului Doria. Încăierarea a fost destul de sângeroasă, italienii având un sprijin mare în automobilele blindate.

Tot atunci a fost cucerită localitatea Areri, după o luptă înverșunată, în care legatul abisinian a fost nimicit de tot. Au fost omorâți — după cum spun italienii — 150 de abisinieni și 5 italieni, pe lângă alți 15 răniți. Mai multă ispravă au făcut avioanele, sămănând mereu, din înălțimi, bombe ucigătoare. Ele au aruncat și bombe care aprind totul unde cad, precum gaze otrăvicioase. Acest lucru e oprit și Negusul a făcut plânsoare la Geneva din această pricină. Avioanele italiene nu mai îndrăznesc să se coboare prea aproape de pământ, deoarece prea multe au fost doborâte.

În săptămâna din urmă au început să cadă pe acolo ploii puternice. Ploaie înăuna, de gândești că varsă cu găleata. Abisinienii sunt voioși, deoarece în curând vor culege a treia roadă a anului. Italienii în schimb sunt cam supărați căci mașinările lor grele se împotmolesc în mlaștinile desfundate.

Săptămâna trecută au fost aduși la Adis-Abeba primii prizonieri italieni. Până

acum era obiceiul așa. Prințul care face prizonierii îi trimite pe moșiile sale, alături de robi, să muncească'n glie. Acum legea s'a schimbat. Guvernul hotărăște soarta prizonierilor. Ministrul de război a cerut să fie aduși în Capitală șapte oștari italieni, prizonieri, ca să știricească ceva dela ei. S'au luat abisinienii după ei, cum se iau copiii după circuri. Niciodată n'au mai văzut așa ceva.

Ultimele știri sosite vestesc că ploile cad neîncetat, din care pricină nu sunt lupte ci numai hărțueli mai mici. Avioanele, cari făceau mare ispravă, nu mai pot face, deoarece norii sunt jos de tot. În regiunea Harrar ploaie neîncetat de o săptămână. După cum umblă vremurile pe acolo, ploile de-acum vor ținea trei săptămâni.

Italia a trimis săptămâna trecută spre meleagurile africane un vapor-spital, cu opt sute de paturi, în cari vor fi înșopățiți spre patrie răniții cari nu mai pot lupta. Vaporul are și un cinematograf, o telegrafie fără fir și bibliotecă.

În 20 l. c. se va hotărî la Geneva să se ia măsuri noi împotriva Italiei sau nu? Între aceste măsuri noi e vorba mai ales de oprirea țărilor de a mai trimite petrol în Italia.

Frământări politice în Ungaria

Regentul Horthy, conducătorul Ungariei, fiind de mai multă vreme bolnav, are de gând să se retragă dela cârma țării. Gândul său a fost prins de bărbații politici ai țării și aceștia au început să se frământeze.

Frământarea provine din următorul motiv. Generalul Goemboes, primministrul țării, are gânduri de candidatură. Multora le e teamă că la retragerea lui Horthy el va rămânea singurul stăpân al țării, cum e Hitler în Germania. Acest lucru ar produce multora neplăcere și de aceea luptă ea să nu se poată înfăptui. De aici, frământări.

Schimbări de vederi în Austria

În anii din urmă Austria a fost frământată de lupta celor două mari partide de dreapta și de stânga, adică de fasciști și socialiști.

Oei din urmă au fost înfrânți. Tunurile, cari acum sunt doi ani s'au descărcat în plin, i-a zdrobit. Învingători au rămas partizanii partidului de dreapta. Au fost ajutați în lupta lor și de Mussolini, care se află în fruntea tot a unui astfel de partid.

Italia însă e ocupată acum în între-

gime în Abisinia, de unde nu se știe dacă va ieși cu fața curată. Așa că ea nu se mai poate ocupa de Austria, și de celelalte prietinități ale ei din timpul păcii.

Conducătorii de azi ai Austriei văzându-se singuri au început să fie îngrijorați, gândindu-se că Germania urmărește să-o alipească la ea. Au scos deci din închisori pe socialiști, le-au iertat pedepsele, ca toți austriecii, fără dușmănie politică, să fie uniți în fața vreunui pericol din afară.

Iată cum poate un războiu, care se poartă pe meleaguri străine, să schimbe fața lucrurilor în multe țări din Europa.

Schimbări mari în Rusia

Toată lumea știe că în Rusia bolșevicii i-au detronat pe Dumnezeu, declarând că nu mai există. De aceea au dărâmat bisericile, au desființat mănăstirile, pe preoți, pe episcopi și călugări i-au întemnițat, tot asemenea și pe credincioșii cari au îndrăznit să meargă, fără permisiune specială, la biserică.

Ce ține însă, că sufletului omeneștii trebuie credință, și dacă nu-i dai voie să creadă în Dumnezeu, își face credințe deșarte. Astfel aflăm că numai în Moscova s'au deschis, de când stăpânesc bolșevicii, nu mai puțin de 1342 „laboratoare” = lucrătoare de ale prezicătorilor și necromanților (farmecători cari spun că știu de pe lumea cealaltă sufletele mor-

ților și se înțeleg cu ele). Interesant e că cei mai buni mușterii ale acestora sunt tocmai conducătorii bolșevicilor. Un fost teolog este prezicător pentru funcționari, o principesă de mai înainte pregătește cele mai minunate beuturi farmecătoare pentru îndrăgostiți, iară un călugăr fugit dela mănăstire face slujbe, împreună cu o teatralistă, în cari se roagă către Scaraschi.

În ce privește divorțurile, s'a adus lege că nimeni nu mai are voie a se căsători și divorța în una și aceeași zi. Ofițerul stării civile are voie să facă atenți pe miri ca să-și amâie căsătoria, întrucât sunt beți. O căsătorie nu se poate despărți decât numai după o conviețuire de cel puțin 24 ore. Această lege s'a adus, bagșama, și din motivul acela că un muncitor s'a căsătorit și divorțat, în curs de 2 ani, cu 54 femei.

Până acuma elevii porunceau în școală, iară învățătorii și profesorii trebuiau să asculte de ei. Pe când era dna Kalontai ministrul instrucțiunii, cam înainte cu 3—4 ani, dădea a felicitat pe o copilă care a devenit grea (în altă stare) la 15 ani, fiind încă elevă. În schimb tatăl acelei copilă a fost internat, fiindcă a îndrăznit să-și sfădească copilă. Începând cu ziua de 1 Octombrie, elevii și elevele sunt obligați să umble în uniforme, cum umblau și pe vremea țarului, iară învățătorii și profesorii au voie să-i pedepsască pe elevii răi și necultivatori.

Tot în Rusia s'a întâmplat de curând un lucru interesant. Toate ziarele au adus știrea cu litere căt pumnul, că d. Stalin, conducătorul statului bolșevic, și-a cercetat pe mamă-sa. Ei bine, ce lucru mare e acesta? În Rusia e mare, fiindcă bolșevicii au dat poruncă aspră ca copiii să nu-și cinstească părinții, și să asculte numai de ei. Iată că, în sfârșit, s'au convins și ei că în forma aceasta nu mai merge. De aceea și-a cercetat dl. Stalin, după 20 de ani, acum mai întâi pe mamă-sa și de aceea s'a văzut silit să și poruncească să se publice această în toate ziarele rusești.

Așadar, rând pe rând, bolșevicii își revin și întroduse vechile legiuri, recunoscând că ceea ce au făcut până acuma a fost rău și prost.

Pustiirile unui cutremur

Peste trei sute de morți

Joi, în l. c. un cutremur puternic a zguduit pământul Columbiei, stat în America de sud. Au murit, în urma cutremurului, peste 300 persoane.

E de notat că dintre morți două sute sunt dintr'un singur sat. Acolo s'a produs cutremurul tocmai la miezul nopții, când oamenii dormeau duși, cu toții. Și nu s'au dărâmat locuințele de cutremur, căci erau niște case mici, de sat. S'a deslipit însă din muntele apropiat un bulgăr uriaș de piatră și a pornit năvalnic ca un balaur.

S'a oprit în vale, tocmai deasupra satului, pe care l-a turtit cum ai turti o rămă sub greutatea călcâiului. Și astăzi stă acolo, ca o matahală pustie în jurul căruia se învârt duhurile rele.

Locuitorii au fost prinși în somn și omorâți aproape toți. Spune radio că e pe acolo o jale de nedescris. Copiii cari au scăpat rățesc pe câmpii desbrăcați, desnădăjduți, flămânzi, cerșind ajutorul străinilor. Autoritățile stau neputincioase și privesc spre matahala nepotită care nu vrea să se urnească din loc.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

M. Sa Regele nănaș la botez

Soția țaranului Gheorghe Bularca din cătunul Podul Oltului de lângă Brașov, a născut acum câteva săptămâni al 16-lea copil. Un băiat voinic, grăsuț, sănătos.

Țaranul și-a privit feciorul cu bucurie, a chemat pe ceilalți 15, așezați în șir unul lângă altul, și-i fugeau ochii în lacrimi pe fețele lor rumene. S'a gândit, cu mândrie, la timpul când vor fi feciorii mari. Oaci din 16 copii 12 sunt feciori. Un pluton întreg, pui de lei în armata Impăratului și sprijin sigur la bătrânețele lor. A grăit apoi către muere:

— Tu femeie! Imi stă 'n hire să trimet veste, dac'oi putea până la Impăratul. Să știe că din casa noastră se ridică, azi-măne, un pluton întreg care-l va sluji cu credință în timp de pace și-l va apăra de urgia gloanțelor în timp de războiu.

S'a făcut-o țaranul nostru. S'a dus la Brașov, a stat de vorbă cu domni de-acolo și aceia l-au îndrumat. I-au făcut scrisoare care a fost trimisă M. Sale Regelui, la București.

Maiestatea Sa a primit vestea cu bucurie și a primit chiar să fie nănaș la botezul copilului. A trimis deci înștiințare dlui colonel Gherghel, comandantul Reg. 89 Inf. din Brașov, ca să-l reprezinte la botez.

Fericiți de marea cinste, părinții celor 16 copii și-au pus gospodăria în rând, așteptând duminica trecută pe reprezentantul M. Sale Regelui, care a sosit însoțit de reprezentantul Prefecturii și mai mulți ofițeri. În poarta casei s'a ridicat un arc de triumf împodobit cu verdeață și culori naționale. Pe perețele din fundul casei au așezat un chip mare al Regelui. Când au intrat oaspeții în casă, întreaga familie, părinți și copii, au cântat „Traiască Regele”. Numai cel mai mic dormea liniștit în leagănul de lângă piciorul patului.

După slujba botezului, care a fost săvârșită de trei preoți, s'a întins masa mare, la care s'au ținut și vorbiri, pentru M. Sa Regele și pentru sănătatea noului născut. D. Colonel a scos apoi un plic pe care l-a dat tatălui noului născut. Era din partea M. Sale Regelui cu zece mii de Lei și o cruciuliță de aur din partea regimentului pentru cel de-al 16-lea băiat, pentru cari țaranul a mulțumit prea frumos.

Noul născut, fiul M. Sale Regelui, a primit în botez numele de Carol Vasile.

In propagandă electorală

Se vor face în curând alegeri parțiale în mai multe județe, unde au rămas libere câte un loc de deputat sau senator. În vederea alegerilor au pornit partizanii partidelor în propagandă.

În jud. Suceava, unde de asemenea se vor face alegeri, se face o propagandă înlocată. Trei fruntași național-țărăniști, dnii Sauciuc Săveanu, M. Chelmegeanu și deputat Lapedatu au fost prinși și închiși ca să nu mai poată face propagandă. E de notat că n'au fost închiși de oamenii gu-

vernului. Câțiva partizani ai partidului dlor Goga și Cuza, au făcut această ispravă.

Oamenii legii însă au dat de ea la timp, au lăsat liberi pe cei prinși, iar pe cei vinovați i-au arestat. După cum scrie o gazetă bucureșteană au fost băgați la răcoare peste 70 de inși, asupra cărora s'au găsit revolve și pumnale.

Ministerul a declarat că acum e liniște în întreg județul.

Săptămâna religioasă

Începând cu numărul de față, vom da, în fiecare număr, tot ce trebuie să știe creștinul adevărat despre zilele și slujbele săptămânii. Și anume, ce evanghelie și apostol se citește, ce glas și sfetină (luminătoare) se cântă și ce sfinți se sărbătoresc în cursul săptămânii.

Tipicul

19 Ianuarie, *Duminica Leproșilor*. Se cântă rândulala duminicii glas VI. din Octoih, împrenată cu a sfinților zilei din Minei. La utrenie se citește evanghelia IX., la liturghie evanghelia XXIX. după Rusalii sau a XII. după Înălțarea sfintei Cruci, numită a leproșilor. Apostolul se citește al XXIX-lea după Rusalii. Peste săptămână se citesc apostolii săptămânii XXXII. după Rusalii și evangheliile săptămânii XVI. după Înălțarea sfintei Cruci.

Vineri, 24 Ianuarie, sărbătoare națională; „*Unirea Țărilor Române*”. La „Te Deum” se dă binecuvântarea, apoi ectenia mare, la cererea pentru Rege se cântă „Trăiască Regele”, după exclamațiune troparul: „Mântuiește, Doamne, poporul tău”. Apoi „Domnului să ne rugăm”, iară preotul citește rugăciunile I., II., și III. dela Litie. Doxologia cea mare. „Domnului să ne rugăm” și rugăciunea pentru rege, din Euhologiu.

Sfinții

19. Cuviosul Părinte Macarie Egipteanul și Arsenie arhiepiscopul dela Cercira.

20. Cuv. Păr. Eutihiu cel mare.

21. Cuv. Păr. Maxim Mărturisitorul și sf. martir Neofit.

22. Sf. apostol Timotei și cuv. martir Anastasie Persul.

23. Sfințitul martir Clemente din Ancira și sf. martir Agatargel.

24. Cuv. Malca Xenl.

25. Sf. Părinte Grigore Teologul, arhiepiscopul Constantinopolei.

M. Sa Regele la Belgrad. Duminica trecută, M. Sa Regele Carol II, însoțit de Marele Voevod Mihai, a plecat la Belgrad, capitala Serbiei, ca să facă o vizită M. Sale Reginei Maria a Jugoslaviei. A fost o vizită particulară, de familie. Încă a doua zi s'a întors la București.

Dela un cetitor. D. Mihai Clorcoșel din com. Călinești jud. Satu Mare, un statornic cetitor al gazetei noastre, ne trimite odată cu plata abonamentului pe 1936, următoarele șire: „Prea Mult Stimate Domnule Director! Vă mulțumesc pentru munca ce-o depuneți la foale, pentru lumina ce săptămână de săptămână ne-o dați. Vă doresc an nou fericit și

la mulți ani! Vechiulul nostru cetitor, înțelegător al rostului mare al unei gazete, îl facem aceeași urare, dorindu-i ca'n sănătate să ne cetească foala până la adânci bătrânețe, iar țarina să-l rodească, să poată trăi în mulțumire, dânsul și familia, și nouă să ne poată plăti abonamentul tot atât de regulat ca și până acum.

Intunecime de lună. Miercuri trecută la ora 8, s'a observat întunecimea de lună anunțată mai înainte de cei cari se ocupă cu mersul vremii. La Blaj s'a lăsat tocmai atunci o ceață deasă. Luna s'a văzut ca o stea mai luminoasă, cu razele refrante în apa ce împânzea aerul. În anul acesta va mai fi o întunecime de lună, în 4 Iulie. Aceasta prin părțile noastre nu se va vedea. În 19 Iulie însă, se va vedea o întunecime de soare.

Înfloresc pomii. Timpul e călduros și moale în întreaga țară. În Banat și pe coasta Mării Negre mai ales, e timp de primăvară. În jurul Lugojului salcâmil și castanii au început să înmugurească. La Balcic, lângă mare, se văd prin grădini flori ca primăvară. Iuț'o grădină a înflorit un pom, în alta mai mulți calși. Zilele sunt ca primăvara. Bătrânii cred că iarna va fi dulce și nu vom avea ger.

Când și-se arată Petriche Lupu în vis. Sâmbata trecută, dimineața pe când mergea spre sinagogă, a fost împușcat la București dr. I. Niemerower, șef-rabinul Evreilor din țară. Cele două gloanțe i-au zdrobit hainele și i-au atins ușor așa că viața nu-i e în primejdie. Celce a tras se numește Aurel Ionescu, de 29 de ani, și se pare că nu-i în toate mințile. El a declarat că i-a poruncit în vis, odată Dumnezeu, și altădată Petriche Lupu, ca să facă această faptă, „căci toată lumea trebuie să se creștineze”. Nebunul acesta a mai făcut multe isprăvi. Mai anul trecut, în miez de noapte, a tras clopotul cel mare dela Patriarhie care nu se trage decât când începe războiul. Până în 1931 a fost la un spital de nebuni, unde va fi dus poate și acum.

Un milion de Lei pentru o palmă. O doctoriță din Iași cu numele Lucia Borcea, a dat o palmă, înainte de Crăciun, altei doctorițe, numită Elvira Gârneață. Aceasta din urmă, de rușine și de supărare, a luat otravă și a murit. Soțul ei a dat în judecată pe dna Borcea, care a și fost ascultată săptămâna trecută. Judecătoria a condamnat-o la un milion Lei despăgubiri, dintre cari trei sute de mii pentru bărbatul moartei iar câte trei sute cincizeci mii pentru cel doi copii orfanți. Pe lângă aceea va trebui să mai facă o lună închisoare. Atât doctorul care a pârît cât și cea condamnată au făcut apel. E de notat că soțul dnei Borcea a fost pe vremuri ministru, iar un frate de-al său e ministru și acum.

Hauptmann rămâne condamnat. Curtea Ieriară din America a judecat sâmbătă trecută cererea de iertare pe care a făcut-o Hauptmann, cel condamnat la moarte pentru răpirea copilului lui Lindberg. Curtea l-a respins cererea, așa că pe calea legii el nu mai poate fi scăpat dela moarte. Scaunul electric stă gata, îl așteaptă.

Potrecere cu bucluc. Doamne, dat de aceste câte nu se vor fi întâmplat în sfintele Sărbători, că atunci satana, umblă răcnind să încurce mințile ca să facă rele și să păcătuească. Anumit parcă în sf. Sărbători, se fac cele mai mari și multe fapte rele. De praznicul Crăciunului, în Almășelul de mil loc, la hotarul jud. Alba cu jud. Hun-

deora, o parte a fecilorilor a făcut petrecere în casa locuitorului Ion Pârva. Din ceva neplăceri, șeful postului de jandarmi din loc, nu le-a încuviințat această petrecere. El totuși au făcut-o iar când s'a dus platonierul-șef cu jandarmii să-i oprească, feciorii au sărit la bătaie cu mal marii legii, și fiind mulți, au dezarmat pe jandarmi și i-au zdrobit cu armele lor, bate și parl, încât au rămas pe loc ca morți. Acum jandarmii sunt în spital, iar capii răsoalei la închisoare! Iată ce lucră satana, cu beșle și oameni răli!

A murit colonelul Drossu. Marșil dimineața a murit la București, în vârstă de 71 de ani, colonelul Drossu, înalt slujbaş la Palatul Regal. Moartea l-a răpus pe neașteptate, sub forma unui atac de inimă, tocmai când vorbea la telefon. A fost un ofițer cu multe vrednicii, câștigat în tot timpul slujbei sale, mai ales însă în timpul războaielor din 1913 și 1916. Anul trecut, ceva mai târziu decât acum, a fost la Blaj unde a reprezentat pe M. Sa Regele Carol II, la înmormântarea fostului Mitropolit Vasile Suci. Moartea sa neașteptată, a mișcat multă lume.

Robi cari eliberează robii. La închisoarea Carpentras din Franța s'a dat de urma unei înșelătorii unice în felul ei. De o vreme încoace s'a observat anume că aproape zilnic fuge câte un rob. Panându-se la pândă, au dat de veste că o seamă de robi au chei false foarte bune cu ajutorul cărora eliberează pe colegii lor din temniță, bineînțeles pentru plată bună, ei înșiși însă rămânând și pe mai departe închiși, ca să poată câștiga cât mai mulți bani.

Anul Nou la Palatul Regal din Londra. La Curtea Regală engleză se observă anumite obiceiuri vechi, cari se țin cu atenție. Astfel, la unele petreceri, sunt chemați și servitorii, cari în seara aceea sunt învredniciți să danseze cu Maestășile Lor. În ziua de Anul Nou Regele și Regina fac o vizită la bucătărie, stând de vorbă cu bucătarul și laudându-i priceperea în ale mâncării. Bucătarul de acum e un moș bătrân, bucătar la curte de multă vreme. Cea mai fericită zi a anului pentru el e cea de Anul Nou, când stă de vorbă cu acela pe cari îi servește cu credință de mulți ani de zile.

Ger mare în Siberia. Pe la noi înfloresc pomii, iar din Siberia ne vine știre de ger cumplit. Măsurătorile au arătat nopțile trecute 62 de grade sub zero. La noi, în iermele cele mai cumplite, scade măsurătoarea la 30—35 grade.

Două sate s'au încăerat pentru pământ. O veste din Turcia ne anunță că locuitorii a două sate învecinate s'au încăerat în mijlocul câmpului, înarmați cu tot felul de unelte agricole. Pricina încăerării e o fâșie de pământ, asupra căreia nu se pot înțelege. Pe locul încăerării au rămas trei morți și vreo zece răniți pe moarte. De aici încolo ei se vor mulțumi cu patru coți de pământ în marginea satului, dacă în timpul vieții nu s'au mulțumit cu sănătatea, puterea brațelor și pământul hărăzit de Dumnezeu să-i muncească.

Furtună puternică în Germania. Câteva zile, la sfârșitul săptămânii acestuia, a bătut o furtună puternică în întreaga Germania. Turnul unei biserici, înalt de 45 m. s'a prăbușit. Deasemenea turnul unei casărmi de pomperi înalt de 25 m. Vapoarele, pe cari furtuna le-a prins pe mare, luptă cu mari greutate. Sunt temeri că unul s'a înecat.

Unde duc neînțelegerile din familii. Un sas din Valea Lungă, pe nume Groll Mihail, s'a aruncat săptămâna trecută înaintea trenului, pe linia ce duce la Blaj. Roatele trenului l-au zdrobit și l-au împrăștiat oasele trupului pe o distanță destul de lungă. S'a stabilit că în familia lui erau neînțelegeri neîntrerupte. Cu două zile înainte de moarte a avut o ceartă înfocată cu nevasta. Și neînțelegera, care nu duce niciodată la drum bun, pe el l-a dus înaintea trenului.

Pojar și scarlatină în țară. În mai multe părți ale țării s'au descoperit, între copii, bolnavi de pojar și scarlatină. În jud. Romanași (Oltenia) s'au închis școlile din acest motiv. Doctorii au băgat de seama că vinovați sunt în primul rând părinții, cari își ascund copiii și nu-i aduc la doctor să-i caute. Cât ce se lvesc semnele bolii, copilul trebuie dus la doctor, căci mai târziu se vindecă mai greu, și apoi dela cel bolnav se îmbolnăvesc și cei sănătoși.

S'a scumpit tutunul. Incepând cu ziua de 13 i. c. s'au scumpit toate felurile de tutun și țigarete, unele cu 10% altele cu 15. Numai țigaretile „pingar“ au rămas la același preț. Pachetul de tutun, care se vindea cu 5 Lei, acum se vinde cu 6.

Semnele vremii. Doi copii bucureșteni de câte 13 ani fiecare, au fost prinși la Constanța pe când încercau să se urce într'un vapor. Luați la întrebări ei au spus că aveau de gând să ajungă în Abisinia, să lupte și ei. Altă dată copiii de seama lor adormeau seara sub ocrotirea mamei, visând ingerul păzitor a cărui rugăciune o rostiră în fața iconiței. Iar când ajungeau mari erau folositori lor și neamului. Unde s'ar părinții cari să-și crească creștinește copiii? Nu mai sunt? Semn rău.

Câți advocați sunt la București. După ultima numărătoare se găsesc în Capitala Țării două mii opt sute advocați definitiv și două mii stagiați. Pe întreaga țară se găsește la fiecare 1300 locuitori un avocat, cari, mai ales în zilele de acum, nu o duc prea bine. Cu toate acestea în fiecare an pornesc spre școlile înalte dela oraș tineri mulți, cu gânduri mari ca să sfârșească în situații mici. Școală multă în sat, ca să se ridice agricultura, asta va aduce mărirea.

Prețul războiului din Abisinia, pentru italiea, e de 550 milioane lire pe lună. Așa declară un gazetar american care a trecut prin Italia și a stat de vorbă cu fruntași din jurul lui Mussolini. Unii dintre aceștia se tem că vor fi siliți italienii să arunce în brazda pământului abisinian toate crufările de vesuri ale poporului. Mai ales că de când s'au luat împotriva Italiei măsurile de carți am scris în numerii trecuți al gazetei, toate mărfurile din țară se vând cu preț îndoit. Iar sfârșitul războiului nu se știe ce va aduce: învingere ori înfrângere.

Dinți de sticlă. Un profesor norvegian a produs dinți de sticlă. Dintre dinții fabricați se spune că aceștia sunt cei mai apropiați de cei lăsați de Dumnezeu. Nu sunt de loc vătămați și se îngrijesc destul de ușor. Cât vor fi de buni, mai bine să n'avem lipsă de ei. Să-i curățim pe cei naturali, ca să rămână totdeauna buni.

Iubiți cetitorii!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Mersul vremii

Cum a fost vremea pe la Blaj în 1935

După însemnările făcute la Stațiunea Meteorologică din Grădina Botanică

Iulie. Această lună încă e călduroasă. Ziua, pe la amiază, căldura s'a ridicat în câteva zile până la 36 și 37 grade. Peste noapte căldura a fost, întreagă luna, aproape așa ca și în lunie. Mijlocia căldurei de peste zi a fost de 26,7 grade, iar mijlocia căldurei de peste noapte a fost de 12,2 grade.

Ploaie a căzut ca și în Mai, anume 89 milimetri. A plouat 14 zile. În 2 zile au fost și fulgere și tunete, iar într'o zi s'a văzut curcubeu.

Ceață a fost în 4 zile, iar rouă a căzut în 15 nopți.

Vânt a bătut în 8 zile dela Apus și dela Apus-Miază-Noapte.

August. E lună de vară frumoasă și călduroasă. Are 21 zile senine cu soare strălucitor și numai 10 zile în cari cerul e acoperit de nori. Dintre acestea, numai în 9 zile a plouat și în 3 zile au fost și fulgere și tunete. Toată apa de ploaie, căzută în aceasta lună face 44 milimetri.

Toate zilele din August au fost liniștite. Vânt n'a bătut de loc.

Rouă a căzut în 17 zile, iar în 7 zile a fost ceață.

Căldura atât peste zi, cât și peste noapte a fost destul de ridicată. Mai ales peste zi, în toate zilele senine, căldura s'a ridicat până la 30 și 32 grade. Căldura mijlocie de peste noapte este întocmai ca și în Iulie, iar căldura mijlocie de peste zi este de 26,4 grade.

Septembrie. Ca și în August, în Septembrie încă a plouat în 6 zile. Ploaia a fost liniștită, fără tunete și fulgere. Față de August însă cantitatea de apă căzută a fost mai puțină și anume numai 27,7 milimetri.

Zile senine au fost tot 21 ca și în August, iar cerul a fost acoperit de nori în 9 zile.

În zilele senine, căldura de peste zi a fost destul de ridicată. În ziua de 17 Septembrie, pe la amiază, căldura a atins chiar 31 grade. Peste noapte încă a fost bine. Pe la sfârșitul lunii numai, în câteva nopți a scăzut căldura până la + 1,5 și + 2,5 grade.

Brums n'a căzut. Roua a fost în 20 de dimineți, iar ceață a fost în 13 zile.

Vânt a bătut în 6 zile. Celelalte zile au fost liniștite.

Căldura mijlocie de peste zi a fost puțin mai scăzută ca și în August, atingând totuși 24,3 grade, iar căldura mijlocie de peste noapte a fost de 7,8 grade.

Octombrie. E destul de călduros. Peste zi căldura s'a ridicat până aproape la sfârșitul lunii tot peste 25 grade. În 7 Octombrie căldura a atins 31,5

grade. Numai în ultimele trei zile ale lunii a scăzut pe la amiază căldura până la 13 grade. Peste noapte, numai în ultimele două zile ale lunii s'a răcit până la — 2 grade, căzând în acestea 2 nopți și brumă.

Căldura mijlocie de peste zi, din întreaga luna a fost de 21,8 grade, iar cea de peste noapte a fost de 6,5 grade.

Cerul a fost senin în 17 zile și noros a fost în 14 zile. A plouat în 9 zile. Cea mai mare ploaie a fost în 28 Octombrie. În 16 Octombrie, s'a auzit și tunet și tot atunci s'a văzut și curcubeu. Cantitatea de apă a fost de 60,1 milimetri.

Rouă a căzut în 16 dimineți, iar ceața a fost în 12 zile.

Vânt a fost numai în 2 zile, delă Apus.

Noemvrie. E mai secetos. Zile senine sunt 16, iar în 14 zile cerul e acoperit de nori. Totuși ploaie a căzut numai în 3 zile, formându-se o grosime de apă de 12,9 milimetri.

Zilele sunt liniștite. Bate vânt numai în 3 zile.

Frig mare nu e. Peste zi, la amiază e destul de cald. Numai în zilele din urmă ale lunii s'a răcit, ajungând răceala până la — 2 și — 4 grade. Nopțile sunt răcoroase, așa că în 21 nopți cade brumă. Căldura mijlocie de peste zi a fost de 8,9 grade, iar răceala mijlocie de peste noapte ajunge până la — 2,9 grade.

Ceața a fost în 20 de zile.

Decembrie. La început vremea e ca și în Noemvrie. Pe la amiază e destul de cald. Noaptea însă e rece. Frig mai mare a fost numai după ce a nins, în 23 și 24 Decembrie, când, peste noapte frigul a fost de — 15 și — 17 grade. Căldura mijlocie de peste zi, din întreaga luna e de 1,4 grade, iar răceala mijlocie de peste noapte e de — 4,9 grade.

Zile senine au fost 12. În celelalte zile, cerul a fost noros. În 5 zile a căzut ploaie, iar în 2 zile a nins: în 17 Decembrie și în 21 Decembrie, când zăpada a atins grosimea de 17 cm. Pe la sfârșitul lunii, ridicându-se peste zi căldura până la 5 și 6 grade cea mai mare parte din zăpadă s'a topit. Apa formată din ploaie și zăpadă este de 23,2 milimetri.

Ceața a fost în 8 zile, iar în 9 zile a căzut și brumă.

Vânt a bătut în 3 zile, iar într-o zi a fost burniță.

Rezumare. În anul 1935 au fost 209 zile senine, cu soare strălucitor, în 156 zile cerul a fost acoperit de nori, în 27 zile a nins și 75 de zile a plouat. Grosimea stratului de apă ce s'a format din zăpadă și ploaia de peste întreg anul a fost de 580,7 milimetri, cu 85,6 milimetri mai mult ca și în anul 1934 și cu 117,0 milimetri mai puțin ca și în anul 1933. Pământul a fost acoperit cu zăpadă în 56 zile. Grosimea cea mai mare a stratului de zăpadă a fost de 17 cm. Ceața a fost în 91 zile; rouă a căzut în 107 zile. Brumă a căzut în 34 zile. Chiciură a fost în 2 zile. Curcubeu s'a văzut în 2 zile. Tunete și fulgere au fost 9 zile. Ziua cea mai călduroasă a fost în 21 Iulie. Noaptea

cea mai friguroasă a fost în 13 Februarie. Luna cea mai secetoasă a fost Noemvrie, cu 12,9 milimetri de apă. Celea mai multe zile senine au fost în Iunie. Celea mai multe zile noroase au fost în Ianuarie. Căldura mijlocie cea mai mare a anului a fost 15,5 grade, iar răceala mijlocie cea mai scăzută a anului a fost de 3,2 grade.

Față de anul 1934 au fost cu 20 zile senine mai mult; cu 17 zile a nins mai mult și cu 18 zile a plouat mai mult. Pământul a fost acoperit cu zăpadă cu 13 zile mai mult. Ceața a fost mai mult cu 30 de zile, iar rouă mai puțin cu 3 zile. Bruma a fost cu 8 zile mai mult, iar chiciură a fost cu 9 zile mai puțin. Vânt a bătut cu 19 zile mai mult. Căldura mijlocie a anului a fost mai scăzută cu 9 zecimi dintr'un grad, iar răceala mijlocie a anului a fost mai scăzută cu 1,4 grade.

Ion Popu-Câmpeanu

Dlul Samoil Turdeșan, Alba Iulia. Am primit articolul trimis. Gândurile sunt bune, însă aceste gânduri să vă niziți a le exprima cât se poate de clar, în propoziții scurte, în cuvinte înțelese de toată lumea, nemeșteșugit, ca și când ați povesti unor copii mici. Cu cât le exprimați mai simplu, cu atât mai bine. Nu scrieți decât pe fața primă a hârtiei și lăsați și ceva margine pentru corecturi.

Oct. Balomir. Pentru Calendarul Agrului adresați-Vă Agrului Eparhial Oradea, Piața Unirii 3.

Am primit câte 75 Lei de la următorii: Furda Lucreția, Vasile Corpădean, Oprea Alexandru I. V., Ioan Mureșan, Ioan Bența, George Stoica, Biserica Prodănești, Joja Erdeș, Emil Ungurean, Gherman Dumitru, Of. parohial Sănmărtinul de C., Valea Iacob, Anicuța Mesaroș, Stan Ioan.

Câte 150 Lei. Alex. Pop, D. Cerghizan, Of. parohial Teiuș, Marica Pompeiu, Milin Persida, Sabou George, Ionuș Șt. Bucioacă, Adam Giurgiman, Adam Dumea, Titu Domșia, Andrei Culic, Petru Stețiu, Pop Ilie, Susana Tătar, Iustin Pop, Pavel Nicolae, Parohia gr.-cat Rupea, Gh. Mărza, Pr. Gh. Medoia, Ioan Cozmuța, Pr. N. Paștiu.

M. Hurghiș, Veturia Pop, Andraș Ioan, Văd Maria Bogdan, Paul Nedăș, Simion Oltean, curat. bisericii Păușoara, Ioachim Maxim, Of. parohial Bistrița, Nicolae Mateiu, Ioan Bozdoc, Pallade Patriciu, Stanciu Gligor, Of. parohial Căpușul de C., Heinrich Iosif, Cismaș Ștefan, Muntean Traian.

Câte 200 Lei: Ioan Turjan, Trăilă Crăciunel, Cupșe Simion, Ioan Cristea I. Gh., George Jucuț, Văd. Covrig Gheorghe, Muntean Ilarie.

Alte sume: E. Hopârtean 100; Octavian Nistor 40; Ganga I. 38; Romul Cucerzan 154; Rusu Teodor 136; Cioloca Ioan 100; Gh. Fichios 76; Trifan Bogdan 147; Sabău Gheorghe 185; Calai Gheorghe 400; Botoș Simion 180; Sabou Petru 220; Dr. St. Banfi 186; Baican Virgil 150; Ioan Crăciun I. Gh. 89; Curat. bisericii Bărdești 50; Damaschin Jurjica 30; Murar Cornel 80; Aurel Modi 80; Soponar Dumitru 110; Brudan Teofil 100; Crainic Gheorghe 300; Popa Victor 160; Ana Pop 300; Of. parohial Calvaser 300.

O preteasă văduvă

trecută de 50 de ani, dar în putere deplină, s'ar angaja bucuroasă ca conducătoare a gospodăriei la un preot văduv ori la alt domn singuratec.

Adresa la Administrația gazetei.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 304—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 2719—1935 a judecătoriei de ocol Dumbrăveni în favoarea reclamantului Müller Mihail repr. prin avocatul Dr. Ilarie Holom din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 9689 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 1 (unu) Februarie 1936 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Țicmandru No. 100 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă, 2 porci, 1 car, și altele în valoare de 15 800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Ianuarie 1936.

(357) 1—1

FLEFLEA Șef portărilor

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

253—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 2713—1935 a judecătoriei de ocol Dumbrăveni în favoarea reclamantului Banca Română S. A. Dumbrăveni repr. prin avocatul Dr. Ilarie Holom din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de — Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 3 (trei) Februarie 1936 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Hundorf No. c. 252 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 cară, 2 porci, 1 vițel, 1 vacă și altele în valoare de 8100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 11 Ianuarie 1936.

(356) 1—1

FLEELA Șef portărilor

Ocazie!

De vânzare o **MOARĂ ȚĂRĂNEASCĂ** motor de benzină, 2 pietri, în bună stare.

Informații la I. Văleanu

Crăciunelul de sus, Of. Celatei de Bală T. Mică.

(355) 1—2

Timbre pentru răspuns

Tabloul

despre mersul trenurilor, valabil de la 10 Ianuarie 1936.

Felul și Nr. trenului	Sosire	Oprire	Plec.	De unde până unde
Accelerat 402	0.09	1	0.10	Sigh. M.-Buc.
Personal 3038	0.46	3	0.49	Oradea-Buc.
Or. lux. B. P.	—	—	1.41	Buc.-Paris*
Personal 3039	2.17	3	2.20	Buc.-Oradea
Rap. Dacia 21	3.14	1	3.15	Buc.-Deceb.
" " 22	3.30	2	3.32	Deceb.-Buc.
Personal 3042	5.02	4	5.06	Teiuș-Sighiș.
Accelerat 303	5.05	3	5.08	Buc.-Cluj
Personal 3055	—	—	5.35	Blaj-Praid
Accelerat 401	6.30	1	6.31	Buc.-Sighet
Or. lux. P. B.	—	—	7.06	Paris-Buc.**
Personal 3056	8.50	—	—	Praid-Blaj
Accelerat 201	9.24	1	9.25	Buc.-Deceb.
Personal 3036	10.26	4	10.30	Oradea-Buc.
Rap. Ardeal 32	11.30	1	11.31	Oradea-Buc.
Personal 3035	12.38	2	12.40	Buc.-Oradea
Accelerat 302	15.09	2	15.11	Oradea-Buc.
" " 301	16.26	2	16.28	Buc.-Oradea
Personal 3040	17.22	3	17.25	Cluj-Buc.
" " 3041	17.37	3	17.40	Sighiș.-Teiuș
" " 3059	—	—	17.55	Blaj-Praid
" " 3060	20.30	—	—	Praid-Blaj
Rap. Ardeal 31	20.46	1	20.47	Buc.-Oradea
Accelerat 202	21.29	1	21.30	Deceb.-Buc.
Personal 3037	22.03	3	22.06	Buc.-Oradea
Accelerat 304	23.02	3	23.05	Cluj-Buc.

* pleacă din București luni, miercuri și vineri.

** sosește la București luni, joia și sâmbăta. Nicunul din aceste două trenuri nu oprește la Blaj.